

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
331

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 489. Περὶ υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐδύνῃς. 1
N. 490. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐνίων εἰδῶν ὑπὸ ἀνηκόντων. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 489

Περὶ υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐδύνῃς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος:

α. Αὐτοκίνητον ὄχημα εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ οὐχὶ ἐπὶ τροχιῶν διὰ μηχανικῆς δυνάμεως ἢ δι' ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κινούμενον ὄχημα, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ τροχῶν. Ὡς αὐτοκίνητον θεωρεῖται καὶ πᾶν ρυμουλκούμενον ὄχημα συνεζυγμένον μετὰ τοῦ κυρίως αὐτοκινήτου ἢ μῆ, ὡς καὶ ποδήλατον ἐξωδισασμένον διὰ βοήθητικῆς κινήσεως.

β. Ἰσφαλισμένος εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ἡ εὐδύνῃς καλύπτεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

γ. Ζημιωθὲν πρόσωπον εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον δικαιούται ἀποζημιώσεως ἐνεκα ζημίας, προξενηθείσης ὑπὸ αὐτοκινήτου.

δ. Ἀσφαλιστὴς εἶναι ἡ καλύπτουσα τὸν κίνδυνον ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 16 καὶ 25 Ἐπιχειρητικὸν Κεφάλαιον καὶ Γραφεῖον Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κύριος ἢ κάτοχος αὐτοκινήτου κυκλοφοροῦντος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ὁδοῦ υποχρεοῦται νὰ ἔχη κεκαλυμμένην δι' ἀσφαλίσσεως τὴν ἐκ τούτου ἔναντι τρίτων ἀστικὴν εὐδύνῃν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Πρὸς τὴν ἐπὶ ὁδοῦ κυκλοφορίαν ἐξομοιοῦται ἡ κυκλοφορία ἐπὶ γηπέδου προοιῦ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς ἀριθμόν τινα προσώπων, δικαιουμένων νὰ συγχάξουν εἰς τούτο.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσσεως τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος τὰ αὐ-

τοκίνητα ἰδιοκτησίας ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς διακυβερνητικούς ὀργανισμούς. Τὰ ἐξαιρούμενα τῆς υποχρεώσεως πρὸς ἀσφάλισιν αὐτοκινήτα δεόν νὰ εἶναι ἐξωδισασμένα διὰ πιστοποιητικῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς ἀρχῆς θεθαίουσης τὴν ἰδιότητά των. Προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων ἀνηκόντων εἰς ξένα κράτη ἢ διακυβερνητικούς ὀργανισμούς, εἰς τὸ σχετικὸν πιστοποιητικὸν δεόν νὰ ἀναφέρεται ἡ Ἀρχὴ ἢ ὁ Ὄργανισμός, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ ὅστις δύναται νὰ ἐναχθῆ ἔνωπιον τῶν ἀρμοδίων Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

2. Τὸ Δημόσιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαιρούμενα τῆς υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσσεως πρόσωπα, ὑπέχουν ἔναντι τοῦ ζημιωθέντος τὰς διὰ τὸ Ἐπιχειρητικὸν Κεφάλαιον, ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 19, προβλεπόμενας υποχρεώσεις, ἐὰν ἡ ζημία προεκλήθη ὑπὸ προσώπου ἐπιληφθέντος αὐτονημῶνως αὐτοκινήτου ἀνήκοντος εἰς αὐτά.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, δύναται νὰ ἐξαιρῶνται τῆς υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παραρτήματος II τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 4147/1961 Ἑυρωπαϊκῆς Συμβάσεως, τὰ αὐτοκίνητα νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας παρεχόντων ἐπαρκεῖς οικονομικὰς ἐγγυήσεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων των ἔναντι τῶν ζημιωθέντων προσώπων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀσφάλισις συνάπτεται παρ' ἀσφαλισταῖς οἵτινες νομίμως ἀσχοῦν ἐν Ἑλλάδι, ἐπιχειρήσιν ἀσφαλίσσεως εὐδύνῃς ἐξ αὐτοκινήτων καὶ εἶναι μέλη μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. Δ/τος 400/1970 (περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσσεως) Ἐνώσεων τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ σύμβασις καταρτίζεται ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 400/1970 ἐγκρινομένων γενικῶν καὶ εἰδικῶν ὄρων καὶ τιμολογίων καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τούτων προβλεπόμενα ἐκάστοτε ἐλάχιστα ἀσφαλιστικὰ ποσά.

2. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἐξουρέσεως ἀσφαλιστικοῦ καλύμματος ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀπευθύνεται πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 30 τοῦ Ν.Δ. 400/70 Ἐνώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, αἵτινες διαπιστώνουσι τὴν τοιαύτην ἀδυναμίαν, προβαίνουν ἐντὸς δεκαήμερον τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ ὄρων ἀσφαλίσσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν περιπτώσεως δι' ἀποφάσεώς των, ἐγκρινομένης καὶ δημοστευομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν.Δ. 400/1970. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁ ἀσφαλιστὴς, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπιλέξῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος, υποχρεοῦται εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως ἀσφαλίσσεως.

3. Ἀσφάλισιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποτελοῦν καὶ (α) ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 5 παρ. 3 καὶ 25—32 τοῦ παρόντος διεθνῆς ἀσφαλίσσεως (πρασίνῃ κά-

τα). (β) ή, κατά τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 33—35 συνοριστικῆ ἀσφάλισης, (γ) ἢ ἀσφάλισης τῶν μελῶν ἀλληλσφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ ἀλληλσφαλιστικῶν Ταμείων Συνεταιρισμῶν κατὰ τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, (δ) αἱ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος συναπτόμεναι, κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς κειμένας διατάξεις, ἀσφάλισεις πρὸς κάλυψιν τῆς ἐναντι τρίτων ἀστικῆς εὐθύνης ἐξ ἀτυχημάτων γεωργικῶν μηχανημάτων κινουμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, (ε) ἢ παρὰ τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 716/1970 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ/τος ὑπ' ἀριθ. 3721/1957, (περὶ συστάσεως Ὁργανισμοῦ Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.)) ἀσφαλιστικῶν κεφαλαίῳ ἀσφάλισης τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων τοῦ Ο.Α.Σ.Θ. ἀστικῆς εὐθύνης.

4. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπισημασμένου κινδύνου καθορίζεται ἐιδικὸν ἀσφαλιστρὸν ἐγκρινόμενον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 400/1970.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 3, ἀπαγορεύεται ἢ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κυκλοφορεῖν αὐτοκινήτου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 ἀσφαλιστικὴ κάλυψις.

2. Ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀσφαλιστικῆς καλύψεως ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου ἐσθαιώσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ ἀναγραφούσης τὴν χρονικὴν διάρκειαν ἀσφάλισης τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ τύπος τῆς ἐγγράφου ἐσθαιώσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καθορίζεται ὡσαύτως τύπος ἐιδικοῦ σήματος χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ ἐπικολλουμένου ὑποχρεωτικῶς εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ ἠσφαλισμένου αὐτοκινήτου.

3. Προκειμένου περὶ ξένου αὐτοκινήτου, ἡ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις θεωρεῖται ὑφισταμένη, ἐφ' ὅσον διὰ τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ πιστοποιητικὸν διεθνούς ἀσφάλισης, ἐκδοθὲν ὑπὸ Γραφείου ἐδρεύοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἰδρυθέντος διὰ τὴν ἐκδοσὶν διεθνῶν δελτιῶν ἀσφάλισης, καὶ συμβεβλημένου μετὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἀρθρον 25 Γραφείου διὰ τὸν διακανονισμὸν ζημιῶν ὑπὸ ἀσφαλιστοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐκδόσεως τοιοῦτων δελτιῶν.

4. Τὰ ἀσκοῦντα ἀτυχομικὴν ἐξουσίαν ὄργανα, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπαγορεύσιν τὴν κυκλοφορίαν αὐτοκινήτου, μὴ ἐφοδιασμένου διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἀσφάλις δέον νὰ καλύπτῃ τὴν ἀστικὴν εὐθύνην τοῦ κυρίου, τοῦ κατόχου καὶ οἰοδῆποτε ὀδηγοῦ ἢ προστηθέντος ἐν τῇ ὀδηγίᾳ ἢ ὑπευθύνου τοῦ ἠσφαλισμένου αὐτοκινήτου, ἐξαιρέσει τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν διὰ κλοπῆς ἢ βίας ἐπιληφθέντων τοῦ αὐτοκινήτου προσώπων, ὡς καὶ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ἐκ προθέσεως προκαλεσάντων τὸ ἀτύχημα.

2. Ἡ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἐναντι τρίτων ἀστικὴν εὐθύνην λόγῳ θανατώσεως ἢ σωματικῆς ἐλάθης ἢ ζημιῶν εἰς πράγματα, περιλαμβανομένης καὶ τῆς χρηματικῆς ἰκανοποιήσεως λόγῳ ψυχικῆς ὀδύνης ἢ ἠθικῆς ἐλάθης. Αὕτη δέον ὡσαύτως νὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἀστικὴν εὐθύνην ἐναντι τῶν ἐπιβαίνόντων τοῦ αὐτοκινήτου προσώπων (γενικὴ κάλυψις). Ἐξαιρέσει τῆς καλύψεως ἡ ἀστικὴ εὐθύνη α) ἐναντι προσώπων, ἅτινα συγκατετέθησαν νὰ μεταφερθῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου, μολοντί ἐγγώριζον ἢ ὤρελλον νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἀσφρέθη ἀπὸ τὸν νόμιμον κατόχον του δι' ἀθεμίτων μέσων ἢ χρησιμοποιοῦται πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγκληματικῆς πράξεως καὶ β) ἐναντι προσώπων μεταφερομένων δωρεάν ἢ χαριστικῶς διὰ τοῦ προξενήσαντος τὴν ζημίαν ἢ ἐλάβθη ὀχήματος. Τὰ μεταφερόμενα διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου πράγματα ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφάλισης.

3. Ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον πρόκειται νὰ ἐκτελεθῇ εἰς ἐιδικούς κινδύνους ἀστικῆς εὐθύνης, ἡ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τούτους, ἐκδιδόμενου ἐιδικοῦ πιστοποιητικῶ ἀσφάλισης, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 4. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἰσχύει ἰδίᾳ διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ αὐτοκίνητον πρόκειται νὰ συμμετάσχη εἰς ἀγωνίσματα ἐπαγόμενα ἐιδικούς κιν-

δύνους, ὡς ἀγῶνες ἢ διαγωνισμοὶ ταχύτητας, ἀκριβείας ἢ δεξιοτεχνίας (εἰδικὴ κάλυψις).

4. Τὸ ἀσφάλισμα δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον, τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου καθοριζομένων ἐκάστοτε κτωτάτων ὀρίων κατ' εἶδος κινδύνου ὑπαγομένου εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ) καθορίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου τοῦ καλύπτοντος τὴν ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικὴν εὐθύνην, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἀρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 400/1970.

Ἄρθρον 7.

Δὲν θεωροῦνται τρίτοι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 1 καὶ τοῦ ἀρθρου 6 παράγραφος 2:

α. Ὁ ὀδηγὸς τοῦ προξενήσαντος τὴν ζημίαν αὐτοκινήτου.

β. Πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἡ εὐθύνη καλύπτεται διὰ τῆς συμβάσεως ἀσφάλισης.

γ. Ὁ μετὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καταρτίσας τὴν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν.

δ. Οἱ σύζυγοι τῶν εἰς τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, εἴτε ἐξ αἵματος, εἴτε ἐξ ἀγχιστείας, ἐφ' ὅσον κατοικοῦν ὑπὸ τὴν στέγην τῶν ἢ διατρέφονται ὑπ' αὐτῶν ἢ ἐφ' ὅσον μεταφέρονται διὰ τοῦ προξενήσαντος τὴν ζημίαν αὐτοκινήτου.

ε. Οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι ἠσφαλισμένου νομικοῦ προσώπου ἢ ἐμπορικῆς ἐταιρίας μὴ κεκτημένης νομικὴν προσωπικότητα, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει μεταθιβάσεως τοῦ αὐτοκινήτου αἰτία θανάτου, τὰ ἐκ τῆς ἀσφάλισης δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ προκλήτορος μεταθιβάζονται εἰς τὸν νέον κτήτορα, ἐκτός ἐὰν οὗτος εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῶν τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ ἀντισυμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ τὸ θραδύτερον ἐντὸς τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν πᾶν ἀτύχημα, τοῦ ὁποίου ἔλαβε γνῶσιν καὶ ἀφορᾷ εἰς τὸ ἠσφαλισμένον αὐτοκίνητον. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, κατόπιν αἰτήσεως τούτου, πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν ἐγγράφον ἀναγκασιῶν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ὡς καὶ πᾶσαν Δικαστικὴν ἀρωγὴν. Ὁ ἀντισυμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται νὰ παράσχη εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν ἐγγράφον, προβλεπόμενον διὰ τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου.

2. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων ἐπάγεται εὐθύνην τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου, πρὸς ἀποκατάστασιν πάσης ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ζημίας τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχει ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ἰδίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

2. Ἡ ἀξίωσις αὕτη παραγράφεται μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κειμένων διατάξεων.

3. Ἐπὶ πλείονων ζημιωθέντων προσώπων, ὡσάντις τὸ σύνολον τῶν καταβλητέων ὑπὸ τοῦ ὑπαίτιου ἀποζημιώσεων ὑπερβαίνει τὸ ἀσφαλιστικὸν ποσόν, τὸ δικαίωμα ἐκάστου τούτων κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ περιορίζεται συμμετρῶς, μέχρι συμπλήρωσεως τοῦ ὅλου ἀσφαλιστικοῦ ποσοῦ. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς τελεῶν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπάρξεως ἢ τοῦ μεγέθους ἄλλων ἀπειτήσεων ἢ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως κατέβαλεν εἰς τῶν προσώπων τούτων ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ἀναλογούντος αὐτῷ μεριδίου, ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται ἐναντι τῶν λοιπῶν ζημιωθέντων μόνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ποσοῦ. Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουν δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ καθ' ὑπέρβασιν λαβόντος.

4. Εάν το ζημιωθέν πρόσωπον είναι μόνιμος κάτοικος της Ελλάδας επιτρέπεται η καταβολή του ασφαλισματος εις τὴν νόμιμα τῆς χώρας ἐνθα ἡ μόνιμος κατοικία τοῦ δικαιούχου.

*Άρθρον 11.

1. Ὁ ασφαλιστὴς δὲν δύναται νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ ζημιωθέντος προσώπου ἀσκούοντας τὴν κατ' ἄρθρον 10 παρ. 1 ἀξίωσιν. ἐνστάσεις ἀπορροῦσας ἐκ τῆς ασφαλιστικῆς συμβάσεως, ἐπιφυλασσομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἠσφαλισμένου, τοῦ ἀντισυμβαλλομένου καὶ τοῦ ὁδηγοῦ.

2. Ἡ ἀκύρωσις, ἡ λήξις ἢ ἡ ἀναστολή τῆς ασφαλιστικῆς συμβάσεως δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ ζημιωθέντος τρίτου, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἀτύχημα συνέβη μετὰ πάροδον δεκά ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποίησεως τῆς ἀκυρώσεως ἢ λήξεως ἢ ἀναστολῆς ὑπὸ τοῦ ασφαλιστοῦ.

Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ἐγγράφως πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὸν ἀντισυμβαλλόμενον, κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὴν ἀρμόδιαν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἐνθα ἡ δηλωθεῖσα κατοικία τούτων. Ἐν περιπτώσει διαδοχικῶν ἀσφαλίσεων ἡ παρῶσα διάταξις ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου ασφαλιστοῦ.

*Άρθρον 12.

1. Ὁ κύριος ἢ ὁ κάτοχος αὐτοκινήτου, ὅστις θέτει τούτο ἢ ἀνέχεται νὰ τεθῇ παρ' ἄλλου εἰς κυκλοφορίαν, χωρὶς νὰ εἶναι τούτο ἠσφαλισμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινῶν τιμωρεῖται πᾶς ὅστις χρησιμοποιοῦν αὐτοκίνητον μὴ ἀνήκον εἰς αὐτὸν θέτει τούτο εἰς κυκλοφορίαν. ἐς' ὅσον τὸ αὐτοκίνητον δὲν εἶναι ἠσφαλισμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 13.

Ὁ ὁδηγῶν αὐτοκίνητον ὑποκείμενον εἰς ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ποιῆσιν προστίμου πεντακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν νὰ ἐπιδεικνύῃ, ὡςάκις ἤθελε ζητηθῇ τούτο ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἠγώνου, ἐγγράφον ἀποδεικνύον τὴν ὑπαρξίν ασφαλιστικῆς κάλυψεως.

*Άρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ συντηρητικὴ κατάστασις αὐτοκινήτου δι' ἀπαίτησις ἐξ ἀτυχημάτων προκληθέντων ἐκ τῆς κυκλοφορίας τούτου. ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ασφαλιστικὴ κάλυψις, ἐσωτερικὴ ἢ διεθνῆς, ἐκτὸς ἐάν πιθανολογῆται ὅτι ἡ ἀπαίτησις ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν δι' ὃ ἔχει συναφθῇ ἡ ἀσφάλισις, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη κατάστασις διὰ τὸ ὑπερέβαλλον ποσόν.

*Άρθρον 15.

1. Ἡ ἄδεια διὰ τὴν ὀργανῶσιν ἀγῶνων ἢ ἀγωνισμάτων τακτικῆς ἀκρίβειας ἢ δεξιότητος δι' αὐτοκινήτων, χορηγεῖται παρὰ τῆς ἀρμόδιας Ἀρχῆς, μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι: ὑπάρχει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 γενικὴ καὶ εἰδικὴ ασφαλιστικὴ κάλυψις καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ ασφαλιστικὴ κάλυψις τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τῶν ὀργανωτῶν ἐξ οἰουδήποτε ἀτυχήματος προσερχομένου ἐκ τῆς ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος ἢ διαγωνισμοῦ.

2. Ὅστις διοργανῶναι ἀγῶνας ἢ διαγωνισμούς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἀνεῦ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν αὐτῇ προϋποθέσεων, τιμωρεῖται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 12 παράγραφος 1 ὀριζόμενων ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον.

*Άρθρον 16.

Συνοπτᾶται διὰ τοῦ παρόντος νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον Ἀσφαλί-

σεως Εὐθύνης ἐξ Ἀτυχημάτων Αὐτοκινήτων» συντεταγμένως «ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ» τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεία, καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, ἐδρεύον ἐν Ἀθήναις καὶ διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 17.

Σκοπὸς τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου εἶναι ἡ καταβολὴ ασφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως δι' ἀστικὴν εὐθύνην ἐξ αὐτοκινήτων ἀτυχημάτων ἐπερχομένων μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς λειτουργίας του, κατὰ ὡς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει ασφαλιστικὴ κάλυψις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

*Άρθρον 18.

1. Μέλη τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου καθίστανται ὑποχρεωτικῶς αἱ Ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι αἱ ἀσκούσαι τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, οἱ καλύπτοντες τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἀλληλασφαλιστικὰ Ταμεία συνεταιρισμῶν, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 716/1970 ασφαλιστικὸν κεφάλαιον, ἢ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον ἀντικεῖ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἀσφάλισιν, ὡς καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὀφελείας, ὧν τὰ αὐτοκίνητα ἤθελον ἐξαιρεθῆ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3.

2. Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, τὰ μέλη αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 εἰδικώτερον ὀριζόμενα. Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν των.

3. Πᾶσα ασφαλιστικὴ ἐπιχείρησις ἀσκούσα ἐν Ἑλλάδι τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐξ αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, ὡς καὶ οἱ ἤδη λειτουργοῦντες ἀλληλασφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἀλληλασφαλιστικὰ Ταμεία συνεταιρισμῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεχίσουν τὴν ἀσκήσιν τοῦ Κλάδου τούτου ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑπεβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου δήλωσιν συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον. Μὴ ὑποβληθεῖσης τῆς δηλώσεως ταύτης ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὡς πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἀσφαλίσεως ταύτης ἡ ἄδεια λειτουργίας.

*Άρθρον 19.

1. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὰ ζημιωθέντα πρόσωπα τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημιώσιν λόγῳ θανατώσεως ἢ τραυματικῶν θλαδῶν ἐξ αὐτοκινήτων ἀτυχημάτων ὅταν:

α. Ὁ ὑπέχων εὐθύνην παρακμῆν ἄγνωστος.

β. Τὸ ἀτύχημα προήλθεν ἐξ αὐτοκινήτου ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον δὲν ἔχη ἐκπληρωθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑποχρέωσις.

γ. Τὸ ἀτύχημα προήλθεν ἐξ αὐτοκινήτου ὁδηγουμένου ὑπὸ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἐπελήφθη αὐτοῦ δι' ἀξιοποίησην πράξεως ἢ ὑπὸ προσώπου προκαλέσαντος ἐκ προθέσεως τὸ ἀτύχημα ἐκτὸς ἐάν ὑφίσταται ἀσφάλισις εὐθύνης καλύπτουσα καὶ τὴν περίπτωσιν ταύτην.

δ. Ὁ ασφαλιστὴς ἐπτώχευσεν ἢ ἡ εἰς θάρος του ἐκτέλεσις ἀπέβη ἀκαρπός.

2. Ἡ ἀποζημιώσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 4 κατώτατα ὄρια ασφαλιστικῶν ποσῶν, ἢ δὲ σχετικὴ ἀξίωσις ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 2 παράγραφος 2 περιγραφῆν. Ἐπὶ πλείονων ζημιωθέντων προσώπων ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 3.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ζημιωθέν πρόσωπον ἔχη ἰδίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, οὐδεμίαν δὲ κατὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

4. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον καταβαλὼν τὴν ἀποζημιώσιν, ὑποκαθίσταται εἰς πάντα τὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀτυχήματος δικαιώματα τοῦ ζημιωθέντος προσώπου, ἐναντι τοῦ υποχρέου πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ τοῦ ασφαλιστοῦ αὐτοῦ.

*Άρθρον 20.

1. Ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, δυναμένη νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑποχρεωσῶν καὶ ἀπόντα ἢ διαφωνοῦντα μέλη.

2. Ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν εἶναι μόνη ἀρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ.

α. Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν μελῶν τῆς κατ' ἄρθρον 21 Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

β. Περὶ ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ.

γ. Περὶ καταρτίσεως ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ διέποντος τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὅστις ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ).

δ. Περὶ συνάψεως ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἀσφαλίσσεως κατὰ τῆς ἀφαιρεγυότητος τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ὑποχρεώσεων τῶν.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου ἐκδιδομένης κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ) καθορίζεται κατὰ λόγον τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου μέλους, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος διατιθεμένων ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ Συνελεύσει ψήφων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑποχρεοῦται ὅπως μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ἐπικουρικὸν Ἐμπόριον πίνακα τῶν κατὰ τὸ ἔτος τούτου εἰσφορῶν τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

Μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἕκαστον μέλος διαθέτει ἐν τῇ Συνελεύσει μίαν ψήφον ἀνὰ ἑκατομμύριον δραχμῶν παραγωγῆς ἀσφαλιστρῶν κλάδου αὐτοκινήτων τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὰ μέλη τὰ ἔχοντα παραγωγὴν ἀσφαλιστρῶν μικροτέρην τοῦ ἑκατομμυρίου διαθέτουν, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, μίαν ψήφον.

*Άρθρον 21.

1. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου ἀσκεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐλεγγόμενης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ ἧτις ὑποχρεοῦται ὅπως δημοσιεύῃ τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκθεσιν πεπραγμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ).

2. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον ἐκπροσωπεῖται δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς. Δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀριθῇ ὅτι καὶ ἐν ἡ πλείονα μέλη αὐτῆς ἢ ἄλλα πρόσωπα δικαιούνται νὰ ἐκπροσωποῦν τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον γενικῶς ἢ δι' ὀρισμένου μόνον εἶδους πράξεις.

*Άρθρον 22.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τ.Α.Ε. καὶ Ε.Π.Ε.) μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου, καθορίζονται:

α. Αἱ ὑπ' ἐκάστου τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τούτων, πρὸς κάλυψιν τῶν ὑπὸ τούτου καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἐγγυήσεων καὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας του.

β. Τὰ τῆς συνθέσεως, συγκλήσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς συγκλήσεως, ἀπαρτίας, τρόπου λήψεως ἀποφάσεων καὶ λειτουργίας τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

δ. Τὰ τῆς τυχόν ἐπιστροφῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τὰ μέλη.

ε. Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

*Άρθρον 23.

Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον διαλύεται διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὀρίζονται καὶ τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

*Άρθρον 24.

1. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῶν μελῶν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τὰ εἰς ἐπέλευσιν τούτου Προεδρικά Διατάγματα καὶ Ἐπικουρικὰς ἀποφάσεις, ἐπάγεται τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐδύνης.

2. Χορήγησις ἐκ νέου τῆς ἀνακληθείσης κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως καὶ μετὰ προηγουμένην πλήρη τακτοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως μέλους συνεπείᾳ ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας του εἰς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐδύνης, δικαιούται τούτο μετὰ ἐξαμῆνον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, καθ' ἣν ἀνεκλήθη ἡ ἀδεια λειτουργίας του, ν' ἀναλάβῃ τὸ τυχόν ὑπόλοιπον τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν του, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀναλογουσῶν εἰς αὐτὸ ἀποζημιώσεων καὶ δαπανῶν τῶν γενομένων μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του καὶ τῶν προεβλήθεισων δι' ἐκκρεμείας ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γραφεῖον Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως.

*Άρθρον 25.

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικῶς δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γραφεῖον Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως» τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου, ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 26.

Σκοπὸς τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ταχύτερου καὶ ἀσφαλεστεροῦ διακανονισμοῦ ζημιῶν ἐξ ἀτυχημάτων προκαλουμένων ὑπὸ ξένων αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐν Ἑλλάδι ἢ ὑπὸ Ἑλληνικῶν αὐτοκινήτων κυκλοφορούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπιπέτοις ἄρθροις εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

*Άρθρον 27.

Μέλη τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως καθίστανται ὑποχρεωτικῶς αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσαίρεσις αἱ κερκτῆται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 προβλεπομένην εἰδικὴν ἀδειαν διεθνούς ἀσφαλίσσεως, ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, αἵτινες μετέχουν εἰς παρόμοιον Γραφεῖον Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως λειτουργοῦν εἰς τὴν ἔδρα των.

*Άρθρον 28.

1. Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία, ἀσκούσα ἐν Ἑλλάδι τὸν Κλάδον ἀσφαλίσσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐδύνης δύναται νὰ συνάπτη ἀσφαλίσεις διὰ τὴν εὐδύνην ἐξ ἀτυχημάτων προξενουμένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, μόνον ἐφ' ὅσον κέρκτῆται πρὸς τούτο εἰδικὴν ἀδειαν τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ἐμπορίου, παρεχομένων κατόπιν αἰτήσεώς της.

2. Ἡ ἐν λόγῳ εἰδικὴ ἀδεια, προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας μετεχούσης εἰς Γραφεῖον Διεθνούς Ἀσφαλίσσεως, λειτουργοῦν εἰς τὴν ἔδραν της, παρέχεται ἐφ' ὅσον αὕτη ὑποβάλλῃ σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Γραφείου τούτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 ἐφαρμόζονται ἀλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰδικῆς ἀδείας.

*Άρθρον 29.

1. Το Γραφείον Διεθνούς Ασφαλίσεως καταρτίζει μετ' άλλων εν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐδρευόντων παρομοίων Γραφείων συμβάσεις, ἀναγομένας εἰς τὸν διὰ τοῦ Γραφείου τοῦ τύπου τοῦ ἀτυχήματος διακανονισμόν τῶν ἐκ τῶν ζημιῶν ἀξιώσεων, συμφώνως πρὸς τὸν ἐνιαῖον τύπον συμβάσεως τὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Γραφείων τούτων.

2. Σύμβασις καταρτιζομένη κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, πέραν τῶν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Γραφείων δημιουργουμένων ὑποχρεώσεων, ἐνεργεῖ ὡσαύτως ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου, ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλίσεις, τὰς ὁποίας ἕκαστον τούτων ἔχει συνάψει.

3. Ἡ σύμβασις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς οἰανδήποτε ἐν γένει εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἢ ἄλλου τινὸς νομικοῦ προσώπου.

4. Ἐν ἡ περιπτώσει μέλος δὲν καταβάλλῃ τὴν ὀφειλομένην ἀσφαλιστικὴν ἀποζημίωσιν, αἱ λοιπαὶ ἐταιρεῖαι μέλη ὑποχρεούνται νὰ καλύψουν τὸ ὑπὸ τοῦ Γραφείου καταβληθὲν ποσὸν ἐπιφυλασσομένης πάντοτε τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῆς Ἐταιρείας, ἥτις ἐξέδωσε τὸ ἀσφαλιστήριον.

*Άρθρον 30.

1. Ἐκαστον μέλος δικαιούται νὰ ἐκδίδῃ ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων πιστοποιητικῶν διεθνούς ασφαλίσεως περὶ ἀσφαλιστικῆς καλύψεως δι' ἀτυχήματα ἐξ αὐτοκινήτου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Τὸ πιστοποιητικὸν διεθνούς ασφαλίσεως ἐκδίδεται διὰ συμπληρώσεως ἐντύπου χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ Γραφείου κατὰ τὸ διεθνῶς ἐν χρήσει ὑπόδειγμα.

3. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο χορηγεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνακρίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἠσφαλισμένου ἐκ τῆς συμβάσεως τοῦ Γραφείου μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ ἐν τῇ χωρᾷ ἐνθα συνέβη τὸ ἀτύχημα.

4. Ἀντιστοίχως τὸ Γραφείον δέχεται καὶ παραλαμβάνει πᾶσαν δῆλωσιν ἀτυχήματος ἐπισυμβάντος ἐν Ἑλλάδι παρὰ ξένου αὐτοκινήτου, ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὸ ἔχει ἐκδοθῆ πιστοποιητικὸν διεθνούς ασφαλίσεως ἰσχύον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ἀσφαλιστοῦ μέλους ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ συμβεβλημένου μετὰ τοῦ Γραφείου.

5. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύτας τὸ Γραφείον εἶναι ἀντικλήτος τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀσφαλιστοῦ.

Τὸ ὑπὸ ξένου αὐτοκινήτου, ἐξ ἀτυχήματος συμβάντος ἐν Ἑλλάδι, ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχει εὐθείαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι Γραφείου Διεθνούς Ασφαλίσεως ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς τὸ αὐτοκίνητον πληροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος άρθρου προβλεπόμεναι προϋποθέσεις, ἐπιφυλασσομένου ὑπὲρ τοῦ καταβάλλοντος Γραφείου τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς.

*Άρθρον 31.

1. Ὅργανα διοικήσεως τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ασφαλίσεως εἶναι ἡ Συνέλευσις τῶν μελῶν καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ. Τὰ άρθρα 20 καὶ 21 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ασφαλίσεως.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ΤΑΕ καὶ ΕΠΕ), μετὰ γνώμην τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ασφαλίσεως, καθορίζονται: α) αἱ ὑπὸ ἑκάστου τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου καταβλητέαι εἰσφοραὶ καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τούτων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τοῦ καὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας του, β) ἡ ἐγγύησις τούτων, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν 200.000, γ) τὰ τῆς συνδέσεως, συγκλήσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, δ) τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς συγκλήσεως, ἀπαρτίας, τρόπου λήψεως ἀποφάσεων καὶ λειτουργίας τῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου καὶ ε) πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου.

*Άρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 23 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Γραφείου Διεθνούς Ασφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συνοριακὴ Ασφάλισις.

*Άρθρον 33.

1. Αὐτοκίνητα εἰσερχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ὁποῖα δὲν καλύπτονται ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἐκδοθῆ δελτίον διεθνούς ασφαλίσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 3 ἢ ἡ ἰσχύς τοῦ ἐκδοθέντος ἔχει λήξει, δέον κατὰ τὴν εἰσόδον τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἕδαφος νὰ καλυφθοῦν δι' εἰδικῆς ασφαλίσεως (συνοριακὴ ἀσφάλισις) κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων άρθρων.

2. Ἡ ἀσφάλισις αὕτη (συνοριακὴ ἀσφάλισις) συνάπτεται διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἡμερῶν, τῇ ἐπιλογῇ τοῦ ἠσφαλισμένου, μὴ δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

*Άρθρον 34.

1. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον, ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμόν τῶν συμμετεχουσῶν εἰς αὐτὸ, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη εἰς πάντα συνοριακὸν σταθμὸν καὶ λιμένα εἰσόδου αὐτοκινήτων ἀντιπρόσωπον, ἐξουσιοδοτημένον ὅπως καταρτίξῃ διὰ λογαριασμόν πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων συνοριακὴν ἀσφάλισιν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος δύναται νὰ εἶναι φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον.

2. Ἡ συνοριακὴ ἀσφάλισις καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος ὅρου καὶ τιμολόγια ἀσφαλιστρῶν, ἐκδοθέντων εἰδικῶν ἐγγράφων συνοριακῆς ασφαλίσεως.

3. Ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

*Άρθρον 35.

1. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον τηρεῖ κεχωρισμένην διαχείρισιν τῶν διὰ τὴν συνοριακὴν ἀσφάλισιν εἰσπραττομένων ἀσφαλιστρῶν, τῶν καταβαλλομένων καὶ ἐκκερμένων ἀποζημιώσεων καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῆς συνοριακῆς ασφαλίσεως.

2. Τὸ Ἐπικουρικὸν Κεφάλαιον εὐθύνεται ἔναντι τοῦ ζημιωθέντος προσώπου, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς.

3. Τὸ ζημιωθὲν πρόσωπον ἔχει ἰδίαν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως διὰ τῆς συνοριακῆς ἀσφαλίσεως αἱ περὶ Ἐπικουρικοῦ Κεφαλαίου διατάξεις τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 36.

Ἡ μὴ συμμόρφωσις ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλληλασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ Ἀλληλασφαλιστικοῦ Ταμείου Συνεταιρισμοῦ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ἐπάγεται τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν κλάδον ασφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικής εὐθύνης.

Χορηγῆται ἐκ νέου τοιαύτης ἀδείας, ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως καὶ μετὰ τὴν ὀλιγωρῆν τακτοποιήσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν.

*Άρθρον 37.

1. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδοθέντα ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, καλύπτονται τὴν ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικὴν εὐθύνην, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των ἢ τὸ βραδύτερον μέχρις ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Μετά την παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τὰ μὴ λήξαντα τοιαῦτα εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυρα, ὑποχρεομένων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων ὅπως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐκδώσων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν νέα τοιαῦτα συντεταγμένον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ παραδώσων ταῦτα εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

Τὰ μὴ δεδουλευμένα ἀσφαλιστῶν τῶν ἐν λόγῳ ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων συμψηφίζονται πρὸς τὰς ἐκ τῶν νέων τοιούτων διατεταγμένους ὑποχρεώσεις τῶν ἠσφαλισμένων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀναλήψεως τῆς ἀδείας λειτουργίας ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν Κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς ἐξ ἀτυχημάτων αὐτοκινήτων ἀστικῆς εὐθύνης, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 18 καὶ 36, ὑποχρεῖται αὕτη ὅπως ἀκυρώσῃ καὶ ἐκδοθέντα ἀσφαλιστήρια συμβολαία τῆς, ἐπιφυλασσομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 ἐπιστρέψῃ δὲ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τὰ μὴ δεδουλευμένα ἀσφαλιστῶν τῶν ἀσφαλιστηρίων τούτων, μετ' ἐκπτώσιν ποσοστοῦ 25% ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 38.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὀδοποιίας εἰσφορά ἐξ ἐνός ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%), ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ κλάδου αὐτοκινήτων.

Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου δύναται νὰ ἀυξάνεται ἢ ἀνωτέρω εἰσφορά μέχρι ποσοστοῦ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%).

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορά, ἀναγραφομένη κεχωρισμένως εἰς τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον, ἐκτρέπει τοὺς ἠσφαλισμένους.

3. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ τέλους ἐκάστου τριμήνου, ἀποδίδουν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὀδοποιίας τὰς ἐντὸς τοῦ τριμήνου εἰσπραχθεῖσας διὰ λογαριασμῶν τούτου εἰσφοράς.

4. Τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ὀδοποιίας ὑποχρεοῦται ὅπως χρησιμοποιοῦν τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσφοράς ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν «Σήμανσιν» τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας.

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 39.

1. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, καὶ Ἐμπορίου, δύναται νὰ συσταθῇ «Λογαριασμὸς» αὐτῶν ἀσφαλίσεως τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐναντι τρίτων ἀστικὴν εὐθύνην.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλου καθορισθῇ ὁ τρόπος χρηματοδοτήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον «Λογαριασμοῦ».

Ἄρθρον 40.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1978, ἐκτός ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 490

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἐνίων εἰδῶν ὑπὸ ἀναπήρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, εἰσφορῶν, δικαιωμάτων καὶ τελῶν, τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆν, τῶν τελῶν κυκλοφορίας, ὡς καὶ τοῦ ἐφ' ἄπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους, τὰ δι' ἀναπήρους πολέμου ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας προοριζόμενα: α) Ἐπιβατικά αὐτοκίνητα, τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 87.02.A2, τῶν ὁποίων ὁ κυλινδρισμὸς τοῦ κινητήρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 1.650 κυβικά ἐκαστοτά, β) τὰ εἰδικὰ ἀναπηρικά ἄμαξιδια, καὶ γ) τὰ λοιπὰ τεχνικὰ ὄργανα καὶ βοηθήματα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρμολογία Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς γνωματεύει, κατὰ περίπτωσιν, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ εἶδη τυγχάνουν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν προσωπικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀναπήρων τούτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς φύσεως τῆς ἀναπηρίας, ἥτις δεῖν νὰ παρακωλύη τὴν βάρδιον.

Ὁ κυλινδρισμὸς τοῦ κινητήρος προσδιορίζεται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νόμου 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων» διαλαμβανόμενα.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, τὰ διὰ τοὺς παραπληγικούς ἀναπήρους καὶ τοὺς ἀναπήρους με ἀναπηρίαν 100% προοριζόμενα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα, δύναται νὰ ἔχουν κυλινδρισμὸν κινητήρος ἀνωτερον τῶν 1.650 κυβικῶν ἐκαστοτῶν.

Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθ' ὅς ἡ φύσις τῆς ἀναπηρίας καὶ ἡ τοποθέτησις τοῦ βοηθητικοῦ συστήματος ὁδηγήσεως ἀπαιτοῦν αὐτοκίνητα μείζονος χώρου τῶν τοιούτων τῶν 1.650 κυβικῶν ἐκαστοτῶν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ εἰσαγόμενα αὐτοκίνητα δύναται νὰ εἶναι κυλινδρισμοῦ κινητήρος μέχρι 2.000 κυβικά ἐκαστοτά.

3. Αἱ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ὀριζόμεναι ἀπαλλαγαὶ παρέχονται, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς καὶ εἰς τοὺς ἀναπήρους Ἀξιωματικούς καὶ ὁπλίτας τῶν τριῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ ἄνδρας τοῦ Πυροσβεστικοῦ καὶ Λιμενικοῦ Σώματος, τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀγροφυλακῆς, ὡς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τελεωνειακῆς Ὑπηρεσίας τοὺς ἐντεταλμένους εἰς τὴν δίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου, οἵτινες ἐκρίθησαν ἢ κρίνονται ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, συνεπεία τραύματος ἢ νοσήματος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκεν ταύτης καὶ λαμβάνουν σύνταξιν διὰ τὸν λόγον τούτου.

4. Αἱ ἀνωτέρω ἀπαλλαγαὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς παρέχονται καὶ εἰς πολίτας, οἵτινες κατέστησαν ἀνάπηροι κατὰ τὸ ἀπὸ 21ης Ἀπριλίου 1967 ἕως 23ην Ἰουλίου 1974 χρονικὸν διάστημα, συνεπεία τῆς κατὰ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος δράσεως.

5. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς περιορισμούς τῶν εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενων ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, εἰσφορῶν, δικαιωμάτων, τελῶν χαρτοσήμου καὶ τοῦ εἰδικοῦ φόρου καταναλώσεως τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν εἰσαγωγῆν καθὼς καὶ τοῦ ἐφ' ἄπαξ καταβαλλομένου προσθέτου εἰδικοῦ τέλους ταξινομήσεως, ἐξαιρέσει τῶν τελῶν κυκλοφορίας, τὰ ὑπὸ ἀναπήρων Ἑλλήνων μεταναστῶν καὶ ἐργατῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ κομιζόμενα καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν προοριζόμενα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα, εἰδικὰ ἀναπηρικά ἄμαξιδια καὶ λοιπὰ τεχνικὰ ὄργανα καὶ βοη-